

وصیتنامه شهید مهدی طهماسبی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« حرم عشق کربلاست و چگونه در بند خاک بماند آنکه پرواز آموخته است و راه کربلا میشناسد و چگونه از

جان نگذرد آنکه میدانند جان، بهای دیدار است » شهید آوینی

اینجانب عبد الحقیر العاصی مهدی طهماسبی فرزند عبدالکریم با یقین کامل و از عمق وجودم اقرار می کنم:

« أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ »

با شهادت به یگانگی خداوند متعال و با شهادت به نبوت حضرت خاتم محمد بن عبدالله (صلی الله علیه و آله) و با شهادت به امامت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) و فرزندان طاهرینش تا مهدی موعود روحی فداه وصیت نامه خویش را آغاز می کنم.

خداوند حکیم را هزاران مرتبه شکر که در خانواده ای شیعه و دوازده امامی متولد شده ام. هزار و هزاران شکر که توفیق پوشیدن لباس مقدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به من عطا شد و خدا را هزاران شکر که توفیق خدمت در کسوت مربی و خدمت به سربازان امام زمان روحی فداه در قالب دانشجو به من عطا شد. خدا را هزاران مرتبه شکر و سپاس که مجاور و همسایه بی بی فاطمه معصومه سلام الله شدم و در آخر خداوند متعال را هزاران شکر که در عصر انقلاب و خمینی کبیر (ره) و زعامت امام سید علی خامنه ای زندگی می کنم.

نوشتن وصیت نامه هرچند بوی مرگ و جدایی می دهد ولی در واقع آماده شدن جهت زندگی ابدی است. لذا بوی زندگی واقعی دارد نه زندگی کاذب. همچنین انسان را یاد خدای رحمان و مرگ و معاد می اندازد تا ذره ای به فکر اعمال و رفتار، گفتار و نیات خویش باشد و دقیقاً به خاطر همین علت ها است که در آیات قرآن کریم و روایات ائمه معصومین (علیهم السلام) توصیه به نوشتن وصیت نامه شده است. انگیزه اصلی ام در نوشتن وصیت نامه سفر دوباره ام به سمت خانم زینب کبری سلام الله علیها و قرار گرفتن در زمره مدافعین

حرم است. هرچند به خوبی واضح است که مثل منی لیاقت این مدال افتخار آمیز را ندارد ولی چه می شود کرد که عادت این خانواده احسان و کرم است. « وَ عَادَتُكُمْ بِالْإِحْسَانِ وَ سَجَّيْتُكُمْ بِالْكَرَمِ... »

در این فاصله ۲ ماه و نیم از پایان سفر اول به سوریه تا این سفر سعی کردم بعضی از اعمالی که به نظرم مانع لطف و نظر خاص خدای متعال و حضرت زینب کبری سلام الله علیها و رسیدن به مقام شهادت باشد را جبران کرده و در جهت رضای حضرت حق بیشتر بکوشیم.

البته هدف اصلی این نبرد برای من اول پیروزی، دوم پیروزی، سوم پیروزی و چهارم شهادت در راه خداست که در حقیقت پیروزی نهایی در هدف چهارم است. به فرموده خدای متعال چه کشته شویم و چه بکشیم پیروزیم و این بزرگترین لطف حضرت حق است که ما در همه حال پیروزیم و شکست برای ما بی معنی است.

بنا به فرمایش امام حسین (علیه السلام) انسان ها بنده دنیا هستند و دین لقلقه زبانشان. اما وقتی حوادث و امتحانات جدی پیش می آید آن وقت «قَلَّتْ دِيَانُونَ» دین داران اندک می شوند.

لذا به نظر بنده حقیر امروز هرکس به بهانه های مختلف نمی خواهد در این راه قدم بگذارد و جزو مدافعین حرم باشد، داوطلب نمی شود، دلش نمی تپد، تلاش نمی کند، خواب ندارد و دغدغه ندارد (حال آن بهانه هرچه می خواهد باشد اعم از زن، فرزند، پدر و مادر، زندگی، پول، درس و دانشگاه و ...) یقیناً اگر صحنه کربلا هم بود دقیقاً با همین بهانه ها کمکی به حسین علیه السلام نمی کرد.

این اعتقاد من است اگر چه ممکن است اشتباه کنم ولی این طور فهمیده ام زیرا فریاد هل من ناصر ینصرنی ارباب متعلق به همه زمان هاست و کهنه نمی شود.

در این مسیر شبهات و تهمت های فراوانی به مدافعین حرم زده می شود اعم از گرفتن پول، مبارزه در راه بشار اسد، مبارزه در راه اعراب یا اینکه اگر وطن بود ما هم می رفتیم و ... خیالی نیست وعده ما با همه این تهمت زندگان و شایعه سازان باشد با حضرت زهرا (سلام الله علیها). اگرچه همه این شبهات و تهمت ها جواب های بسیار واضحی دارند که تا الان بارها و بارها گفته شده اند. اگر من سراپا تقصیر را فاکتور بگیرم به نظرم مدافعان حرم از بابصیرت ترین افراد زمان حال ما هستند. زیاد شنیده ام که می گویند ۲ تا بچه

داری چرا می خواهی بروی؟ طوری می گویند به خاطر بچه هایت نرو که انگار من معنی زن و بچه را نمی فهمم و بویی از عشق نبرده ام یا دلم از سنگ است!

اما به نظر من حقیر کاملاً برعکس است. رزمندگان و مجاهدان در همه زمان هایی که زندگی کرده اند عشقشان و محبتشان به خانواده صدها برابر بیشتر از کسانی است که ادعای فهمیدن بچه و زن و پدر و مادر و اقوام دارند. ادعای عشق و عاشقی دارند اما در این میان نکته ای وجود دارد که این قدر راحت از همه چیز دل می کنند.

عشق من به همسر عزیزم و فرزندانم و پدر و مادرم و اقوام با وجود همه شیرینی و لذت در مقابل عشق به ذات اقدس حق، عشق به آقا رسول الله، امیر المؤمنین و در یک کلام عشق به همه اهل بیت عصمت و طهارت پیشیزی ارزش ندارد.

اگر عشق به خانواده هست که هست در راستای همان عشق های واقعی است و لا غیر. راز دل کندن سریع و آسان از همه چیز های اعتباری همین است و بس. اگر عشقمان به خانواده هم زیاد است به خاطر توصیه های همین عشق های واقعی است که محبت به خانواده را توصیه کرده اند.

و الله و الله بنده هیچ نگرانی و سر سوزن دلواپسی برای همسر و فرزندانم و پدر و مادرم ندارم که بعد از من چه می کنند زیرا اگر آنها در خط حق و خط اهل بیت و ولایت باشند پس یقیناً اهل من هستند و خداوند متعال وعده داده که خودش خون بهای شهید است و حال کدام یک از مدعیان جرأت دارد قیمتی براین خون بها بگذارد که قرار است به اهل من برسد. و اگر زبانم لال در مسیر الهی قدم بر ندارد و نسبتی هم با من نخواهد داشت. طبق فرمایش حضرت آقا و مولایم سید علی خامنه ای شهادت مرگ تاجرانه است. به هر حال دیر یا زود باید از این دنیا رفت و چه بهتر که به این طریق این انتقال صورت بگیرد.

البته برخی فکر می کنند که اگر به این سفر نمی رفتم الان سالم بودم و من می دانم قطعاً به همسر و پدر و مادرم هم خیلی طعنه خواهند زد. جواب این افراد یاوه گو همان جواب قرآن است که اگر قرار بود مرگ من الآن فرا برسد، من اگر در خانه هم بودم با پای خودم به قتلگاه می رفتم. پس این سفر قرار نیست لوح ازلی حق را دچار تغییر و نقصان کند، بلکه همه چیز در راستای حکمت خداوند متعال است.

رهبری در این زمان بسیار مظلوم هستند و خیلی از کسانی که روزگاری در کنار امام راحل بودند (البته به ظاهر) الآن رهبری را تنها گذاشته اند و نظرات گستاخانه خودشان را در مقابل نظرات صریح رهبری بیان می کنند. اینها سعی می کنند نور خدا را با دهانشان خاموش کنند، زهی خیال باطل. خداوند بهتر می داند که رسالتش را کجا قرار دهد.

لذا عاجزانه از همه خانواده ام به طور خاص و همه دوستان و همه کسانی که صدای من به گوششان می رسد این است که در خط و مسیر ولایت مطلقه فقیه باشید تا این انقلاب آسیبی نبیند.

حضرت آقا در طی سفرشان در سال ۸۹ به شهر مقدس قم در دیدار با طلاب فرمودند که دشمنان انقلاب فهمیده اند که آنتی تز انقلاب در درون حوزه های علمیه است. این را خودشان هم نفهمیدند و برخی از داخلی ها به آنها فهمانده اند و بارها و بارها نیز مسئله نفوذ را بیان کرده اند.

لذا از همه دوستان اقوام، همکاران، خانواده و همه ملت ایران و همه ملت های آزادی خواه جهان عاجزانه تقاضا دارم با بصیرت کامل قدم جای پای رهبری بگذارند و به عناوین اعتباری دیگر نظیر سردار، آیت الله، مرجع تقلید و ... که خدای نکرده در این مسیر نیستند توجهی نکنند.

همه ما مسئولیم و خداوند نیز هیچ قومی و خویشی با ما ندارد و اگر خدای نکرده این انقلاب توسط نا آگاهان و کج فهمان ضربه بخورد این اسلام عزیز تا سالها نمی تواند قد علم کند و یقیناً مهم ترین سؤالی که در قیامت از ما خواهند پرسید همین نعمت خواهد بود.

در پایان خاضعانه اعتراف می کنم که روسیاه و گنهکارم و واقعاً و بدون تعارف هیچ چیزی در اعمال و رفتارم ندارم که دلم را به آن خوش کنم و واقعاً خود را تهیدست می بینم و فقط چشم امیدم لطف حضرت حق و اهل بیت عصمت و کرامت است که دستم را بگیرند. در جایی که امیرالمؤمنین علی علیه السلام می فرمایند

« أَهٍ مِنْ قِلَّةِ الزَّادِ، وَ طَوْلِ الطَّرِيقِ، وَ بُعْدِ السَّفَرِ، وَ عَظِيمِ الْمَوْعُودِ.»

که اگر مشیتش تعلق گیرد ان شاءالله شامل حال گنهکارانی مثل من شود.

از همه کسانی که مرا می شناسند عاجزانه طلب می کنم این حقیر سراپا تقصیر را حلال کنند و اگر با رفتار، گفتار و ... باعث رنجش خاطر آنها شده ام شدیداً عذر خواهی کرده و التماس دعای خاص دارم.

ضمناً به حرمت این آشنایی اگر چه به لطف خدا نماز و روزه قضائی بر گردنم نیست ولی به رسم رفاقت اگر می توانند یک روز نماز و یک روز روزه برای من قضا کنند شاید به مدد اخلاص شما و عمل شما، کمبود اعمال من حقیر جبران شود.

از همه عاجزانه تقاضا دارم در فراغ من جزع و فزع زیادی نکنید که باعث خوشحالی دشمنان اسلام بشود. اگر قرار است گریه ای باشد و سینه ای زده شود حتماً به یاد مصائب اباعبدالله الحسین علیه السلام و اهل بیت طاهرینش باشد که در این مسیر هرچقدر گریه کنید جا دارد.

مواضب باشید با حرکات و رفتارتان دشمن شاد نشویم. زیرا دشمن اصلی ما یعنی صهیونیست جهانی و آل سعود (آل یهود) به این مراسمات توجه دارند و با حزن ما شادی می کنند. همه را به صبر سفارش می کنم. انشاء الله صبح ظهور نزدیک است.

از همه خواهران و همسر، مادر و زنان فامیل و همه زنان ایران اسلامی می خواهم که احترام چادر به عنوان حجاب برتر اسلامی را نگه دارند و محجبه باشند. همانطور که یقین دارم هستید و بدانید که من و امثال من می رویم تا چادر از سر شما نیافتد.

دوست دارم حتما در شهر مقدس قم دفن شوم، یا در گلزار شهدای علی بن جعفر (علیه السلام) تا در دهه محرم قبرم میزبان عزادارن ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) باشد یا در کنار شهدای گمنام فاطمیون و مدافع حرم در بهشت معصومه (سلام الله علیها).

حتماً در قبرم مقداری تربت کربلا بگذارید. کفنم را از کربلا گرفتم. اگر بشود لباس مشکیم که زمان ورود به سپاه در هیأت عزاداری پوشیده ام مزین به نام حضرت ابوالفضل (علیه السلام) است را تنم کنید تا قبرم بوی حسین (ع) بگیرد.

حتماً در تشییع جنازه، ذکر حسین (علیه السلام) برقرار باشد.

هرکسی با هر وضعیتی در تشییع جنازه من آمد و شرکت کرد ایرادی ندارد. همه مهمان هستند و احترامشان واجب است هیچ کس را با هیچ بهانه ای از در خانه نرانید همانطور که در عزای اباعبدالله الحسین (علیه السلام) هرکس با هر وضعیتی شرکت می کند.

إِلَهِي قَلْبِي مَخْجُوبٌ وَ نَفْسِي مَعْيُوبٌ وَ عَقْلِي مَعْلُوبٌ وَ هَوَائِي غَالِبٌ وَ طَاعَتِي قَلِيلٌ وَ مَعْصِيَتِي كَثِيرٌ وَ لِسَانِي
مُقِرٌّ بِالذُّنُوبِ فَكَيْفَ حَيْلَتِي يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ وَ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ وَ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ اغْفِرْ ذُنُوبِي كُلَّهَا بِحُرْمَةِ
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خدایا خدایا تا انقلاب مهدی از نهضت خمینی محافظت بفرما، خامنه ای امام مرجع عالی مقام به لطف خود
نگهدار، رزمندگان اسلام نصرت عطا بفرما، دیدار روی مهدی نصیب ما بگردان. آمین یا رب العالمین.

الحقیر العاصی مهدی طهماسبی

۹۵/۳/۹، قم المقدسه